

Nemčija zahteva v Lausanne revizijo mirovne pogodbe z zavezniki

Za znižane kazni
Mestna zbornica v Euclidu je včeraj odglasovala, da se odpustijo kazni na zoostalih davkih.

V torek večer se vrši seja p
družnice št. 14 SŽZ v navadni
prostorih. Pridite vse članice

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po razpisalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 9 cence.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 155, Sat., July 2d, 1932

Dan neodvisnosti

Stošestipetdeset let je poteklo, odkar se je oglašil na dan 4. julija, 1776, v Philadelphiji zvon, ki je naznanil ameriškemu narodu, da je postal samosvoj, neodvisen, da se je otrese kraljeve vlade angleškega vladarja, in da bo v bodoče sam lahko razpolagal s svojo usodo, ne da bi potreboval kraljevega varstva in dovoljenja.

Dan 4. julija šteje moji rojstni dan ameriške republike, in leto 1776 je rojstno leto Zedinjenih držav. Dočim je Amerika, oziroma njenih trinajst kolonij prej spadalo pod angleškega kralja, ki je z absolutno močjo vladal po svoji lastni volji, je ameriški narod od 4. julija, 1776, neodvisen, postal je samostojen narod. Že dne 7. junija, 1776, je Richard Henry Lee, zastopnik ameriških kolonistov iz Virginije, prvi stavil predlog, ki naj izjavi, da so Združene kolonije svobodne in neodvisne. Temu predlogu je tedaj sledila dolga in burna debata.

Polagoma je opozicija utihnila. Da, Amerikanci so že eno leto prej, 1775, začeli z bojem za svobodo, in dasi so se krvavo bili na bojnem polju s kraljevimi četami, pa niso še proglasili svoje neodvisnosti. Šele osem mesecev potem, ko so padli prvi streli za svobodo, so se spomnili Amerikanci, da je treba vsemu svetu povedati, da želijo biti samostojni in neodvisni.

Dne 11. junija, 1776, je bil izbran poseben odsek od zastopnikov ameriških kolonistov, ki naj sestavi načrt, kako bi se dala proglasiti neodvisnost ameriških kolonij od angleškega kralja. Temu odseku je načeljeval znani patriot John Adams, ki je bil pozneje drugi predsednik Zedinjenih držav, toda delo je Adams izročil Thomas Jeffersonu, katerega je poznal kot izbornega in jedrnatega pisatelja.

Jefferson je torej izdelal slaven dokument ameriške neodvisnosti, ki je postal čarter ameriške svobode. Odtodaj se 4. julij praznuje kot rojstni dan ameriškega naroda. V tem čarterju, v tem rojstnem listu ameriške republike se povdarja, da so vsi ljudje rojeni enako, da imajo vsi enako pravico do življenja, svobode in teženja za srečo, da so vlade nad ljudmi ustanovljene, ne v korist kraljev in vladarjev, pač pa edino le v svrhu, da zagotovijo srečo naroda; v tej zgodovinski izjavi se trdi, da ima narod naravno pravico spremeniti ali celo odpraviti svojo vladno, kadarkoli je narodova svoboda v nevarnosti. In ker je tedaj vladal kralj Jurij III pogubljala svobodo ameriškega naroda, je ameriški narod po vsej pravici odpravil njegovo vladno.

Izjava neodvisnosti naroda je bila torej proglašena, toda prava neodvisnost ameriškega naroda je bila priborjena šele sedem let pozneje, ko je bil leta 1783 podpisan mir med angleškim kraljem in med zastopniki ameriškega naroda. Šele tedaj se je narod v Ameriki v resnici začel sam vladati.

In odtodaj je minulo 156 let. Koliko spremembe je odtodaj! Kdo si ne misli, da bi danes skoro potrebovali nove izjave neodvisnosti posameznega ameriškega državljan! Prohibicija, sodniške prepovedi; depresija, oblast in vlada denarnih mogotcev, preganjanje onih, ki se borijo za svobodošine naroda, kolikšna sprememba v letih. Kje je načelo, da je vlada tu za narod, da imamo vladno, ki naj skrbi, da bo narod srečen, neodvisen, svoboden v svojem prizadevanju za srečo! Kolikšna sprememba v 150. letih! Kje so danes Jeffersoni, Adamsi, Franklini in drugi plemeniti Amerikanci, ki so posvetili svoje življenje, da so osrečili narod! Danes bi jih bolj potrebovali, kot kdaj prej!

D O P I S I

Lorain, O. — Slovenska šola v Lorainu je imela pod vodstvom svojega dobrega in agilnega učitelja, Mr. Louis Semeta, svojo prireditev v nedeljo 26. junija.

Prireditev, katere je vključila petje, deklamacije in šalo-igro v enem dejanju "Fest fant," je bila zelo dobro izpeljana, in tudi za te slabe delavske čase še precej povoljno obiskana. Ne bom opisoval posamezne nastope ali hvalil posebne učence, kajti vsi brez izjeme so bili zelo dobri, in vsi so hvale vredni za svoje pridno učenje in trud.

Šel sem na prireditev, ne pričakujoč kaj dosti ali izvanrednega uspeha, zli priznati moram, da sem bil od kraja pa do konca zelo presenečen nad tako dobrim nastopom in uspehom učencev lorainske Slovenske šole.

Vsi nastopi učencev, bodisi v petju, deklamacijah ali pa v igri, so bili izvrstno in zelo dobro izpeljani. Krona cele prireditve je bilo, po mojem mnenju, petje učencev nižje šole. Mar-

sikomu je kar toplo pri srcu pov Lorainu je imela pod vodstvom svojega dobrega in agilnega učitelja, Mr. Louis Semeta, svojo prireditev v nedeljo 26. junija.

Prireditev, katere je vključila petje, deklamacije in šalo-igro v enem dejanju "Fest fant," je bila zelo dobro izpeljana, in tudi za te slabe delavske čase še precej povoljno obiskana. Ne bom opisoval posamezne nastope ali hvalil posebne učence, kajti vsi brez izjeme so bili zelo dobri, in vsi so hvale vredni za svoje pridno učenje in trud.

Šel sem na prireditev, ne pričakujoč kaj dosti ali izvanrednega uspeha, zli priznati moram, da sem bil od kraja pa do konca zelo presenečen nad tako dobrim nastopom in uspehom učencev lorainske Slovenske šole.

penja vse svoje moči, da bi si podaljšal svoje življenje. Istotako je z nami, Slovenci, ki bomo v doglednem času utonili v morju američanstva, kakor so že drugi narodi pred nami. Še je čas, da si podaljšamo svoje življenje — svoj jezik, in da damo svojim sinovom in hčeram našo blagodonečo slovensko govorico, našo melodično pesem, in da jim povemo, da so sinovi in hčere matere Slovenije, ki se s svojo prirodno krasoto lahko imenuje raj Evrope, da, celo raj sveta.

Zatorej podpirajmo po svoji skromni moči slovenske šole, kajti edino z šolami si bomo podaljšali naš slovenski živelj v tujini. In ko zatone solnce slovenstva v morje američanstva, si bomo vsaj svesti, da smo storili vse, kar je bilo v naši moči, da smo si podaljšali naše slovensko življenje v Ameriki.

Imel sem priliko priti v dotiko z raznimi narodnostmi tukaj v Ameriki, posebno s Čehi, Nemci in Španci na zapadu. Ali čeprav je sedanja generacija že peta, rojena na ameriškem kontinentu, vseeno še gojijo svoj lastni jezik, poleg angleškega in se ne sramujejo, kadar prilika nanese, v svojem jeziku se pogovoriti. Že večkrat mi je kakor takozvani "sto procentni" Amerikanec dejal, da bi bil ponosen, ako bi mogel vsaj še kateri drugi jezik govoriti, poleg angleškega. Zatorej, zakaj se ne bi še mi Slovenci, čeprav smo mal narod, ne postavili z svojo bogato in pestro kulturo, s svojo lepo donečo govorico in pesmijo, in pokazali Američanom, da smo čil, zdrav, in razumen narod, in da kot dobri Slovenci, smo tudi dobri ameriški državljanji. Ako ne bomo imeli sami spoštovanja do sebe, ne moremo zahtevati od drugih narodnosti, posebno Američanov, da bi imeli spoštovanje do nas. S pozdravom,

Joseph L. Mihelič.

Euclid, O. — Prvi piknik Oltarnega društva fare sv. Kristine se vrši 3. julija. Dragi članice, pridite s svojimi otroci, možmi, in tudi bratje Hrvatje naj pridejo, saj smo vsi eno. Kdor želi, da je preskrbljen, se zavaruje. In tako tudi vsaka članica Oltarnega društva zavaruje svojo dušo, svoje otroke in moža. Ako se prireditev Oltarnega društva dobro obnese, bomo imele vse članice korist od tega in pa naša cerkev, za katere delujemo. Torej vse, prav vse, pohitite na piknik 3. julija na Goriškove farme. Vozniki z avtomobili bodo na razpolago. Na svidenje in pozdrav vsem!

Terezija Zdešar, tajnica.

Zahvala Čitalnice

Čitalnica Slovenskega delavskega doma se zahvaljuje sledečim društvom za izkazano finančno pomoč za leto 1932: Društvo Blejsko jezero št. 27 SDZ \$5, društvo Collinwood Hive št. 283 \$5, dramskemu društvu Anton Verovšek \$5, društvu V boj št. 53 SNPJ \$3, društvu Združeni bratje št. 126 \$2, društvu Združene Slovenke št. 23 \$2, Socialistični klub št. 49 \$2, skupaj \$24.00.

Prihodnja seja Čitalnice se vrši 9. septembra 1932. Ponovno apeliramo na slovensko občinstvo v Collinwoodu, da stopite v delokrog Čitalnice S. D. D. Čitalnica ima izbrano vrsto delavskih knjig, časopisov in revij. Ker so pa dobre knjige in časopisi združeni z velikimi stroški in je mesečna članarina tako malenkostna (deset centov mesečno), lahko vsak sam vidi, da boj ni bil lahek. Dasi Čitalnica S. D. D. obstoji samo dobrih pet let, se lahko ponaša z veliko zbirko knjig, okrog 900 izvodov.

Nadalje se Čitalnica lepo zahvaljuje Mr. Frank Lunki za podarjena dva letnika revije čas. Pozdrav! Tajnik.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE!

VEČ AGILNOSTI JE TREBA!

Cleveland, O. — Ko smo bili mlajši in bolj navdušeni za vsako novo koristno in napredno dejo, smo bili tudi bolj aktivni z dopisi v naše slovenske liste. Umaknil sem se in utihnil, to pa ni rečeno za vedno; torej se po dolgem času zopet oglašim.

Naša dična domača organizacija Slovenska Dobrodelna Zveza je organizacija, ki jo vsakdo pozna v naši slovenski metropoli in po celi državi Ohio. Na tem mestu se hočem izraziti v prid in korist naše SDZ in nje pripadajočim društvom.

Prvič bi priporočal članom, da ne zanemarijajo svojih dolžnosti in pravil, namreč da se bolj udeležujejo svojih društvenih sej, kajti seje so najbolj važni faktor za uspeh in napredek društva in Zveze. Društvo, katero šteje 100 do 200 članov in na sejo se jih pa komaj udeležijo 12 do 15 članov, nikakor ne morem videti, da se članstvo zanima za svojo organizacijo kot bi se moralo zanimati posebno v teh časih in razmerah, v katerih se nahajamo. Članstvo je stebler društva in organizacije in istega je dolžnost, da se zaveda svojih dolžnosti ter sodeluje z glavnim odborom, potem bo glavni odbor leglje izvrševal dane jim naloge, za katere jih je članstvo potom svojih delegatov postavila. Nadalje bi priporo-

čal članstvu S. D. Z., da naj svojo obveznost bolj izpolnjujejo, vsaj tisti, kateri lahko to storijo. Kateri pa vsled brezposelnosti ne morejo, naj bodo vsaj toliko prijazni in misleči, da se udeležijo društvene seje in naj vsak prizadet navede vzrok, zakaj mu ni mogoče izpolniti društveno dolžnost ter naj prosi, da se mu pomaga ako je le mogoče. Zapomni naj si vsak član to: kdor prosi lahko nosi, vsaj smo vendar bratje in nas veže bratrska dolžnost, da se podpiramo med seboj kolikor je v danih razmerah mogoče.

Prepričan sem, da se naša dobrodelna zveza ni ustanovila za kako izkoriščanje, temveč za pomoč članstvu in slučajno boleznim in smrti. Torej še enkrat apeliram na članstvo naše Slovenske Dobrodelne Zveze, da upoštevate ta moj klic; udeležite se rednih mesečnih sej in izpolnite svoje dolžnosti napram društvu in Zvezi. S tem boste pokazali, da ste zvest član društva in naše velike domače bratrske organizacije Slovenske Dobrodelne Zveze, kajti s tem boste koristili v prvi vrsti sami sebi in vašim dragim, ki so vam najbližji in najdražji. Sobotnim pozdravom,

Joseph Likar,
preds. dr. Slovan, št. 3 SDZ.

EUCLID RIFLE and
HUNTING CLUB.

J. D.

Še enkrat naj zatrobim v svet, da na 4. julija se vrši strelska tekma treh strelskih klubov na Močilnikarjevi farmi. Po tekmi se pa vrši parada lačnih žolodcev in žejnih grl pred kantino. 4. julij pada letos na ponedeljek in smo zato priredili tekmo na ponedeljek, da se bodo lahko zdravili vsi oni, ki se bodo v nedeljo tu ali tam prehladili. Spili bomo enega ali dva na konoto demokratske "planke," ki si je na chikaški konvenciji ubila v glavo, da pošlje prohibicijo v zaslužni pokoj. Se reče, saj nas stvar ravno preveč ne "bada," ampak človeku se pa le dobro zdi, če lahko enega stisne postavnim potom. Še Hooverju bi se fletno zdelo, ko bi nas videl, kako ga bomo žajfali.

O tej tekmi in pikniku sem že toliko pisal, da mi je sedaj že sepe zmanjkalo. Torej, kar sem že pisal, še enkrat podpiram z vsemi štirimi in vsakemu rojaku polagam prijazno na srce, naj se oglasi v ponedeljek na Močilnikarjevi farmi, če hoče videti, kaj se pravi, kadar se udarijo trije strelski klubi v streljanju in pri pijači za prvenstvo. V prvem slučaju bo odnesel zmago samo en klub, v drugem pa vsi.

Opozorja se tekmovalce, da se postavijo v bojni vrste natančno ob 1:30 popoldne, ker točno ob dveh se prične tekma na golobe.

Zadnje sredo smo takole streljali:

Marn	15
Prah	20
Leonardi	22
Janžević	18
Klaus	8
Sepic	22
Mikar	24
Jazbec	14
Bruss	18
Dolenc S.	22
Legan	15
Rošel	15
Dolenc J.	21
Lipovec	16

Da niso vsi fantje dobro streljali, je mnogo pripomogel John Rošel, ki je imel v sredo svoj dan in je bil posebno dobre volje. Take je spravljal na dan, da so se fantje valjali po tleh od smeha. Naš predsednik je sklenil, da bo naprosil Rošla, da bo take pravil tekmečem, s ka-

terimi se bomo udarili na 4. julija. Tako bo naša zmaga gotova.

Tekma balincarjev

V ponedeljek, 4. julija se vrši tekma balincarjev na igrišču Slovenskega doma na Holmes Ave. Kot smo že poročali, bo znašala prva nagrada \$10.00, druga pa \$5. Radi tega je želja direktorija, da gre slovenski živelj v Collinwoodu na praznik neodvisnosti v Slovenski dom, kjer vam bo dana prilika videti bitko med balincarji. Za suha grla je že vse preskrbljeno. Igralce se opozorja, da se prigraslajo o pravem času, kajti tekma se prične točno ob dveh popoldne. Pričakuje se, da se tudi letos odzove severna stran Collinwooda, da pokažemo razliko drug drugemu, kaj smo zmogni od lanskega leta: ali ostane prvenstvo na južni strani, ali gre zopet na severno stran. Torej ne pozabite omenjenega dne. Na prijazno razvedrilo in obilo zabave vas vljudno vabi

C. B., balinar.

Izgubila sem drago prijateljico

Cleveland, O. — Meseca junija smo izgubili eno naših pijonirk, Mrs. Marion Cugel, ki je bila jako dobro poznana v Clevelandu in Genevi, O. Bila je vedno vesela, vsakega je sprejela v hiši z veseljem in smehljajem na obrazu. Nihče ni šel od njene hiše brez prijazne postrežbe. Ranjka je bila jako dobra in skrbna gospodinja do zadnje ure. Vse je žalovalo, ko so jo nesli k zadnjem počitku. Resničen je pogovor, da žena drži tri ogale pri hiši in še četrtega podpira. To velja tudi o pokojni Mrs. Cugel. Stela sem jo za svojo prijateljico. Zakaj? Zato, ker je o meni vedno le dobro govorila in mi dobro želela. In to je, kar napravi pravega prijatelja. Spominjala se je bom do konca mojega zemeljskega potovanja.

Prezgodaj si nas zapustila in težka je bila ločitev od drage prijateljice. Toda čez svoje življenje nismo sami gospodarili, treba se je ukloniti volji Onega, kateremu se mora vse ukloniti. Toda vsi pridemo za Teboj, saj nas pregovor opominja: Danes meni, jutri tebi.

Med nami bi moralo biti več

prijateljstva, biti bi morali bolj složni in da se ne bi tako eden drugega zavidali. Ako vidimo, da kdo kako stvar bolj razume, da mu gre trgovina bolj kot drugemu, ne smemo ga obrekovati. To ni lepo in ne izobraženo. Pospemajmo mojo pokojno prijateljico in vsi bomo živeli v večjem zadovoljstvu. Imeli bomo številne prijatelje in vsakemu bomo lahko brez strahu pogledali v obraz. Ali ne bo to lepo?

Marion Penko.

Francija zahteva, da Zedinjene države pozabijo na vse vojne dolgove

Lausanne, Švica, 1. julija. Delegati mednarodne konference za reparacije in vojne dolgove so zopet dospeli do mrtve točke. Videti je, kot da vsa mednarodna delegacija čaka kaj bo Amerika povedala in obljubila. Videti je, da brez Amerike Evropa ne more naprej. Skrajna negotovost prevladuje v vseh krogih. Toliko je gotovo, da Francija ne bo priznala nobene spremembe, dokler ne dobi definitivnega mnenja od vlade Zed. držav, kar se tiče vojnih dolgov. Prvotno je Francija zahtevala od Nemčije, da slednja položi na račun svoje dobre volje ček v svoti 6,000,000,000 nemških mark, kar znese nekako \$1,500,000,000, da s tem garantira bodočo vojna plačila. Ta svota bi toliko časa ostala v mednarodni banki, dokler ne bi bila zadeva z Zedinjenimi državami glede vojnih dolgov rešena. Nemčija je absolutno zavrnila francoski predlog. Da je položaj še bolj zmešan, so na vrsti v Ameriki predsedniške volitve, ker se ne ve, kako bodo ameriški volivci v jeseni odločili, poleg tega pa se koncem julija vršijo v Nemčiji volitve za parlament, in pričakujejo fašisti zmage, kar pomeni, da bo Nemčija še bolj trdovratna glede vojnih plačil in reparacij. Toliko se je dosedaj dognalo, da je Nemčija pripravljena plačati \$500,000,000, ako se potem zbrisejo vse vojne reparacije, toda Francija zahteva plačilo \$1,700,000,000.

Zenske so še bolj divje kot moški na konvenciji

Chicago, 1. julija. Kdor misli, da samo moški zahtevajo vino in pivo, se moti. Demokratske ženske na demokratski predsedniški konvenciji v Chicagi, presegajo v navdušenju za poraz prohibicije, moške. Pa naj sibo stare ali mlade. Oborožene so z bobni in trobentami in s svojim ropotom in šumom mnogo pripomorejo, da pridobijo moške omahljivce, da glasujejo proti prohibiciji.

Suhači se obračajo na senatorja Borah

Kansas City, 1. julija. Delegati prohibicijske konvencije za državo Missouri, so se danes trudili, da pregovorijo senatorja Borah, da nastopi kot predsedniški kandidat tretje stranke, ki bi zagovarjala prohibicijo. Narodna konvencija suhačev se bo vršila 5. in 6. julija v Indianapolisu.

Odgovori na vprašanja

1. V Pantheonu, v Parizu.
2. Dr. D. Tekavič.
3. Za odpravo prohibicije je glasovalo 934 delegatov in proti pa 213.
4. Rodbinsko ime jugoslovanskega kralja.
5. Mr. Anton J. Terbovec.
6. Oton Župančič.
7. Mississippi.
8. Henry Stimson.
9. Mr. Vincent Cainkar.
10. Dve tretini senatne in polslanske zbornice morati glasovati za tozadevni predlog, in če je na ta način sprejet, mora glasovati najmanj 36 držav z nadpolovično večino glasov vsake, da se ustava Zedinjenih držav spremeni.

Če verjamete al' pa ne.

Roženkranc je hodil od vasi do vasi in nakupoval staro železo, cunje in druge take stvari. Ko tako nekega dne brusi pete po prašni cesti, mu pridrvi nasproti avtomobil. Kar je bil ravno tam oster ovinek, izgubi voznik kontrolo, se zaleti v drevo ob cesti in vse skupaj se prekopice v precej globok graben ob cesti. Roženkranc je bil takoj pri kupu nesreče in izvleče izpod razvalin ponesrečenega voznika, ki je bil v globoki nezavesti. S klobukom zajame vode v grabnu in moči ž njo obraz nezvestnega in mu jo tudi po kapljicah vlija v usta. Stresa ga in kliče, drgne in moči, a ranjenec se ne zave. Šele po dolgem času odpre ponesrečeni oči.

"O, ožak Abrahamov!" jadrkuje Roženkranc. "Saj ste še pri življenju. Mislim sem, da že sedite v naročju očaka Abrahamova. Ali ste že toliko pri moči, da lahko govorite?"

"Da!" dihne ponesrečeni.

"Oj, samo da lahko govorite! In ker lahko že govorite, povejte mi, koliko hočete sedaj za to razbito škaflo?"

Čevljarski vajenček prinese nekemu gospodu račun. Ko mu ga da v roke, pa potrpežljivo čaka pri vratih.

"No, kaj pa še stojis? Si že opravi!"

"Nak, mojster mi je ukazal, da ne smem prejti od tod, dokler računa ne plačate."

"Ljubi moj fant, potem se bo pa gotovo zelo čudil, da si tako zrastle, ko te bo zopet videl."

"Se boš oženil, kakor sem slišal?"

"Aha, se bom."

"Kakšna je pa kaj tvoja izvoljenka?"

"No, ne morem ravno reči, da je posebna lepota, toda ima nekaj, ne vem, kako bi rekel, ima nekaj, da me vleče do nje in..."

"Ja, ja, že razumem; tudi moja žena je imela lepo doto..."

Mali Francek je bil na obisku pri neki družini, kjer so imeli malega, luštkavega piščka. Francek se je pišček grozno dopadel in venomer ga gladi. Pa ga vpraša hišna gospodinja:

"No, Francek, se ti dopade naš kuček?"

"Da, zelo se mi dopade."

"Kaj nimate doma nobene majhne živalice?"

"O, imamo jih, imamo — muhe."

Mož in žena gresta po ulici in slabša polovica se večkrat ozre po kakem lepem dekletu. Bistremu ženinemu očesu to močnega "špoganje" ni ušlo, pa mu to tudi pove:

"Vselej, kadar vidiš kako lepo dekle, pa pozabiš, da si oženjen."

"Ravno obratno, ravno obratno, draga Pepca, ravno takrat žalibog dobro vem, da sem oženjen."

Mala družba je bila povabljen na političen sestanek. Enega navzočih vpraša drugi dan prijatelj:

"No, Tine, kako je bilo na sinočnjem sestanku?"

"Od kraja precej žalostno, toda po govoru sklicatelja shoda, je pa postalo vse jako živahno in veselo."

"Kaj pa je rekel?"

"Rekel je na koncu svojega govora: 'Fantje, vso ceho bom jaz plačal.'"

"Ti, ali veš kaj sem slišal, da so te sinoči iz gostilne pri 'Belem konjčku' ven vrgli!"

"No, to je pa že nesramna laž! Prvič, jaz sploh nisem bil tam. Drugič, vrgli so nekoga drugega na cesto in ne mene. Tretjič, če sem pa že tam bil, sem bil pa takoj pijan, da sploh ne vem kaj se je godilo."

POKOPAVANJE V NAVADI SKOZI
STOLETJA

Piše LOUIS L. FERFOLIA, slovenski pogrebnik

26 10—Ferfolia (nastavljeno)
Zgodovina nam priča, da preden je začel človek zemljo orati in predno je bila zapisana beseda, je že imel običaj, da je pokopal svoje mrtve. Pokopavanje mrtvih sega nazaj do deset tisoč let pred Kristom. Brez dvoma je torej, da spada pogrebniška služba med najstarejše poklice.

Prvi pogrebni običaji so bili zvezani s kakimi pobožnostmi ali celo s praznoverjem. Tisti, ki so opravljali pogrebniško službo, niso bili po poklicu pogrebniški in je torej smel vsakdo opravljati ta posel. Ali čas je prinesel velike izpremembe pri pogrebi. Pogrebni v današnjih časih združuje znanost s sočutjem in zato je prištevati njegov poklic med najčastitljivejše. On ne služi samo mrtve, ampak tudi pomaga celiti rane, ki jih za-

ne čez več sto let, če je truplo v dobrem stanju. Čudno pa je, da več narodov veruje, da se morajo mrtvi pokopati ali sežgati zato, da ne bi nikomur bilo v škodo, če se duša vrne.

Hindi se strogo držijo navade pokopavanja mrtvih. Sežiganje se jim zdi pregrešno. Njih pogrebi so skrbno urejeni in imajo dvojni pomen: za posameznika in za vso naselbino. Kdor se ne ravna po teh obredih, ga kaznujejo z glasom. Gostovanje po pogrebu ima za Hinde velik pomen. Verujejo namreč, da hrana, ki jo zavžijejo gostje, preide na skrivnostni način v truplo umrlega. Mislijo, da je gostovanje umrlim v veliko pomoč.

Pri Indijancih naše dežele najdemo običaje in obrede, kot so splošno v navadi po svetu. Indijanci so se ravnali pri tem po različnih običajih. Naj nave-

MRTVAŠKI ODER PRI INDIJANCIH

da svojem izguba katerega izmed dragih. On čuva in neguje zaupanje, ki ga ljudje stavijo vanj. Zato je pogrebniško go-tovo dobrotnik človeške družbe. Ker že pišem o tem poklicu, hočem nekoliko raztolmačiti nekdanje navade, ki so bile spojene s pokopavanjem mrtvih.

Ena najstarejših vrst rakev je bila takozvana skrinjasta rakev. Truplo so položili na dve deski, na vsakem koncu je bil pribit kos lesa, eden pri glavi, drugi pri nogah, po vzdolž pa je bila rakev odprta. Že sveto pi-smo govori o taki rakvi.

Na škotskem so v 16. stoletju rabili sestavno rakev, ki so jo imenovali mrtvaško košaro. Ta košara ali rakev se je rabila samo do pokopališča, kjer so potem vzeli truplo iz rakev in rakev spravili za poznejšo uporabo. Na Angleškem imajo isti sistem le da je rakev delana nekoliko drugače. Leta 1580 so dobili novo postavbo, ki je dala županu pravico odločevati, kdo sme biti pokopan v rakvi. Rakeve so bile delane pri domačih mizarjih. Če je mizar napravil rakev brez dovoljenja od župana, je bil kaznovan z globo 10 šilingov. Tako se je že davno združila mizar-ska obrt s pogrebniško. Trgo-vec s pohištvo, ki je bil mizar, je navedno oskrbel tudi rakev.

Na Kitajskem zelo cenijo rakeve in jih smatrajo za važen del hišne opreme. Kadar hoče sin obdariti starše s posebno lepim darilom, jim pokloni rakev, ki je delana iz najfinejšega lesa, navadno iz ciprese.

Narodi, ki so že zgodaj balzamirali svoje mrtve, so imeli ve- ro, da čim dlje časa truplo ne stoji, tem dlje ostane duša v njem. Prvotno balzimiranje je bilo z nek pobožnostmi in spošto- vanja, bolj nego sanitarni oziri. Egipčani mislijo, da se duša vr-

V sredo ne bo slik

Ker mnogi pričakujejo, da se bodo v sredo, 6. julija, zopet ka- zale premikajoče slike iz domo- vine na prostorih Frank Bereti- ca v Madisonu, Ohio, se tem po- tom sporoča, da se slike ne bodo kazale na 6. julija, pač pa na drug dan, ki bo pravočasno spo- ročen v tem časopisu.

EARL DERR BIGGERS:

KITAJČEVA PAPIGA

Razume se, da je Maydorf bil židane volje. "Zelo prijeten večer!" Zložno si je oblačil svoj povrniki. "Kmalu zopet pridem, če bo dovoljeno."

"Lahko noč!" je mračno zi- nil Madden.

Thorn je pobral s pisalne mi- ze žepno svetilko. "Pospremim Vas do dveri!" Bob se je na- smehnil. Ženo svetilko, zunaj pa je svetila luna, da se je vide- lo kakor podnevu!

"Zelo ste ljubezni! Na svi- denje vsem in iskrena hvala!" Maydorf se je prekanjeno zare- žal, ko je stopil za tajnikom.

Madden je vzel cigaro in ji odgriznil konico. "No, kako da- leč sta prišla z očetom?"

"Ali naj razpravljam v nav- zočnosti tega tujca?"

"To ne. Ni vam pa bilo tre- ba tako brž odzvoniti. Dedcu sem hotel veleti iz sobe. Brž po- zovite še enkrat!"

"Izključeno! Šel je že poč-ivat in pred jutrom ga nikakor ne smem motiti!"

Maddenovo obličje je potem- nelo. "Zahtevam! In sem na- vajan, da se moji ukazi izvrše!"

"Res? No, pri tem boste pa že morali dovoliti izjemo."

Madden je divji odšel. — "Vi mladi . . . Vi . . . mladi . . ."

"Vem — toda krivi ste vi. Če pripuščate sem neznanega vsi- ljivca, morate pač nositi posledice."

"Nisem vabil tega pritepen- ca! Vrag vedi, kje ga je Mar- tin pobral. Kajpada, zasebne- ga tajnika premožne in vplivne osebnosti neprestano oblega vsa- kovrstna golazen. Thorn pa se vsede včasih kakor bebec." Taj- nik je vstopil in položil žepno svetilko na pisalno mizo. Nje- gov gospodar ga je očitajoče gledal. "Vaš znanec nam je gr- do pljunil v skledo!"

"Zelo obžalujem, gospod Mad- den, pa se ni dalo spremeniti. Prišel je pač."

"Kdo pa je prav za prav?"

"Nekak posredovalec. Zasta- vim vam pa besedo, da ga nisem vabil. Saj veste, kako se drže te pijavke."

"Jutri ga poiščite in mu po- vejte, da nočem, da bi me kdo motil ter da ne trpim nikakih obiskov. Sam ga vržem skozi vrata, če se ne enkrat prikaže."

"Dobro, jutri pojdem v hišo k dr. Whitcombi in mu bom di- plomatsko spodočil."

"Nikakor ne diplomatsko!" je pihal Madden. "Čemu bi neki toliko ovinkarili pri takem ded- cu? Poštena porcija sirovosti je zanj edino primerna!"

V svoji spalnici je naletel Bob na preoblečenega strežaja Ah Kima, ki je kuril. "No, Charlie, kaj pravite k pokeru z Maydor- fom? Sedem in štirideset dra- gocenih dolarjev mi je izpih- nil."

"Če smem izreči skromno mnenje, svetujem previdnost!"

"Sem prav teh misli. Upam pa, da ste bili kje blizu, ko sta se zunaj poslavljala Thorn in njegov zreli drug?"

"Seveda. Škoda, da je bil me- sec tako svetel, da ni bilo mo- goče priti dovolj blizu."

"No — nočjo gotovo vem vsaj to, da P. J. Madden tega Maydorfa ni še nikoli videl, eli pa je prav posebno prevejan glu- mač!"

"In Thorn . . ."

"Ta ga seveda pozna. Pa ga menda ta obisk ni prav nič na- vdušil. Po njegovem vedenju bi sklepal, da je Phil Maydorf ne- kaj zagrešil."

"Že mogoče. Posebno, če po- mislim, kaj sem odkril . . ."

"No, govorite, Charlie! Kaj pa se je zgodilo?"

"Ko se je Thorn proti večeru odpeljal v mesto in sem slišal Maddenovo smrčati v njegovi po- stelji, sem preiskal tajnikovo

sobo. In kaj sem našel? Pod- kupom belih srajc je ležal po- grešani samokres!"

"Izvrstno! Thorn, ta lizuj . . ."

"Dva predalčka v samokresu sta bila prazna. Pomislite!"

"Toda res misliti . . ."

"Rad bi vam vdano predla- gal, da greste sedaj spat ter si naberete moči za jutri!" Mali detektiv je obstal pri vratih.

"Dve krogli sta izstreljeni — kdo ve, kam? Kje je ena, vemo. Zgrešila je cilj in se ustavila v steni na mestu, kjer je sedaj obešena slika puščave."

"In druga?"

"Ta je najbrž dosegla svoj cilj. Kateri cilj? Oprezujeva in čakajva! Lahko noč in lepo sa- najte!"

9.

V nedeljo zjutraj se je Bob čudovito hitro skobacal iz per- nic. Tako nenavadno zgodaj so ga dvignile razne okoliščine, in prvi vrsti puščavsko solnce, ki je s svojo bleščečo svetlobo vre- lo v njegovo sobo, in pa petelini na farmi, ki so s svojim petjem vznemirjali mlado jutro. Ob os- mih je že stal na dvorišču, pri- pravljen na dogodke današnje- ga dne.

Ko je zavil okrog skednja, je zagledal nekaj nenavadnega. Na tleh je stala košara, zraven pa je Martin Thorn kopal v pesek jamo. V svoji temni obleki in z bledim obličjem je bil kakor kak mežnar.

"Halo!" je zaklical Bob. "Ko- ga pa pokopavate v tem lepem jutru?"

Thorn je prenehal. Pot mu je curjal po bledem čelu. "Nekdo mora opraviti," je obžalovaje zamrmral. "Novi sluga je pre- len. Če pa pustim, da se nabere tale ropotija, bo tukaj kmalu ta- ko kakor na kakem kraju, kjer so gostje pravkar odšli s pik- nika." Pokazal je košaro, pol- no starih pločevinastih škatel.

"Iščemo zasebnega tajnika za pobiranje smeti!" se je zasmel- jal Eden. "To je nova stran vašega poklica, Thorn! Dobra misel, takole spravljati smeti." Sklonil se je in pobral škatlo.

"Posebno tole, ki je v njej bila, kakor vidim, mišjica."

"Mišjica?" Thorn si je z ro- kavom obrisal čelo. "O, da, mnogi jo potrebujemo. Za pod- gane, veste."

"Za podgane?" je s čudnim poudarkom ponovil Bob in vrgel škatlo nazaj.

Thorn je izpraznil košaro v jamo ter začel zasipavati. Bob, nedolžen gledalec, je brez dela stal pri njem.

"Tako, to sem opravil!" Taj- nik je poravnal in pogladil pe- sek. "Red in snaga — to je pač moja strast." Pobral je košaro.

"Odkritostno mi je žal!" je

"Sicer pa bi vam rad nekaj sve- toval, če dovolite. Ne vem, kol- ko je vašim ljudem na tem, da prodado bisere. Toda poldrugo desetletje sem že pri Maddenu, a rečem vam, da on ni mož, ki bi ga kdo brez kazni smel pustiti čakati. Preden se boste zavedli, bo kupčija z biseri razdrta."

"Storim, kar morem. Poleg tega bo pa Madden napravil si- jajno kupčijo, in to on ve . . ."

"Če se P. J. ujezi, mu je vse- eno. Hotel sem vas posvariti."

"Zelo ljubezni," je malo- marno zamrmral Bob. Thorn je postavil košaro in lopato pred kuhinjo, iz katere je uhajal pri- jeten vonj pečene gnjati. Potem je počasi odšel na verando.

Ah Kim je prišel iz kuhinje, od ognja ves žareč v lice. "Vi, gospod, videli solnce vzhajati zjutraj?"

"Zgodaj sem bil pokonci, toda tako zarana pa vendarle ne!" je odvrnil mladenič. Tajnik je izgi- nil v hišo. "Pravkar sem opazo- val najinega ljubelega prijatelja Thorna, ko je za skednjem poka- paval smeti. Med drugim tudi pločevinasto škatlo, v kateri je bila mišjica."

Chan je opustil Ah Kimovo krinko. "Gospod Thorn je zelo delaven, mogoče bo sčasoma še marsikaj napravil. Eno napačno dejanje sili, kakor člen v neskon- čni verigi, vedno še k drugim. Kitajci imamo pregovor: Kdor jezdi na tigru, ne more z njega."

Maddenova orjaška postava se je pojavila na verandi. "Halo, Eden! Vaš oče je pri aparatu! Klical sem ga."

Bob je odhitel k telefonu. "Dobro jutro, papa! Danes la- hko odkrito govorim. Tukaj je, hvala Bogu, vse v redu. Kako se godi gospodu Maddenu? Oh, do- bro! Poleg mene stoji in mora niz čimprej imeti!"

"Pravi! Mu takoj odpošljemo!" je odvrnil starejši Eden. Olaj- šan je vzdihnil Bob. Brzjavka ga je torej dosegla.

"Povejte mu, naj ga še danes odpošlje," je velel milijonar.

"Gospod Madden vpraša, ali ga moreš že danes poslati?"

"Nemogoče!" je odgovoril dra- guljar. "Saj ga sploh še nimam."

"Dajte mi slušalo!" je zarjul Madden. "Povejte mi, Eden, kaj je to: Nimate ga?"

Bob Eden je razumel očetov odgovor. "Dobro jutro, gospod Madden . . . Da, biseri so bili v kar moči slabem stanju. Takih nisem mogel dati iz rok. Dal sem jih očistiti — pri drugi

trrdki . . ."

"Nezaslišano!" je zagrmel borzijski magnat. "Saj sem vam sporočil, da hočem bisere ta- koj imeti. Ni mi na tem, da so očisti." "Odkritostno mi je žal!" je

mirno ugovarjal Bobov oče. "Do- bim jih šele jutri zjutraj in ju- tri zvečer jih odpošljem."

"To se tedaj pravi, da bodo v torek zvečer na farmi? Res, kar miha me, da bi razdrli vso kup- čijo . . ."

Madden je za hip pre- nehal in Bob je zadržal sapo — "toda če mi obljubite, da pojde- jo biseri jutri gotovo na pot . . ."

"Dam vam svojo besedo!"

"No, dobro, treba bo zopet čakati. Toda prvič in zadnjič sem delal kupčijo z vami, star prijatelji. Z Bogom!"

Ves ogorčen je zalučil Mad- den slusalo. Slaba volja se ga je držala tudi med zajtrkom. Krčeviti Bobovi poskusi, pripra- viti ga k razgovoru, so bili bob ob steno. Po jedi je zasedel Thorn mali avto in izginil. Bob pa se je, poln pričakovanja, sprehajal pred hišo. Prej, kakor je upal, je bilo njegovo pričako- vanje poplačano. Sveža in ljub- ka kakor mlado jutro se je pri- peljala v svojem ličnem vozu Pavla Wendell ter obstala on- stran žične ograje.

"Dobro dan!" mu je zaklicala. "Vstopite! Videti ste veseli, da me vidite!"

"Vesel? Milostna gospodična, prinašate mi nov lek življenja. Veliki P. J. me kar ne more tr- peti. Ali ste kdaj že zajtrkovali s kako klopotačo, ki je pravkar prejela slabe vesti?"

"Doslej še ne. Toda kako vam danes zjutraj sicer ugaja tu zu- naj? Ali ste kdaj v svojem živ- ljenju že videli take barve?"

"Še nikoli!" Bob je občudova- je zrl v obraz, ki ga je zalivala rdečica. "In niti sledu kakega rdečila!"

"Govorim o puščavi, vi prili- znjenec! Ogledite si snežnike!"

"Krasni so. Toda dovolite, da si rajši ogledam, kar mi je bli- žeje. On vam je gotovo že pove- dal, da ste lepi?"

"Kdo?"

"Vaš ženin!"

"Ne napadajte vendar dobre- ga, če ga ni zraven!"

"Dobro človek je vsekakor, drugače bi ga ne vzele." Vozila sta se po peščenem potu. "Am- pak, gospodična, poslušajte mo- drost moža, ki pozna svet: nakon- je zadnje pribežališče slabotnih duš."

"Menite?"

"Vem. O tem sem globoko razmišljal. Tupatam sem pač naletel na dekle, ki mi je z očmi izdala: 'Jaz bi žele!' Ampek ostal sem previden. Bodi vedno stano- viten, fant moj! to je moje vodilo. In sedaj smem biti tega vesel."

(Dalje prihodnjic)

Naročite se na dnevnik Ameriško Domovino!

MESTNE VESTI

Šola S. D. na Holmes Ave.

Poduk v šoli Slovenskega do- ma na Holmes Ave. je bil za- ključen v soboto, dne 25. junija. Gmotne razmere šole ne dopu- ščajo, da bi bil odbor obdaroval deco, kakor je to običaj po dru- gih naših slovenskih šolah. Pač si lahko vsak predstavlja, da je vsak začetek hud. Da pa bodo otroci imeli vseeno veselje, jim je odbor poklonil vsakemu po pet listkov, katere bodo lahko "zapravili" na izletu, ki se bo vršil v nedeljo, dne 10. t. m. Na- tanenjši poročilo o šoli in uspe- hih, ki so jih otroci dosegli, bo- mo priobčili v prihodnjih dneh.

Radi poneverbe denarja

Poročali smo že, da je nekdo iz okrajne blagajne, kjer se zbira- jo davki, odnesel \$426,000, in raditega bodo davčni okrajji pri- zedeti s tem, da dobijo manj de- narja, kot so ga pričakovali. Mesto Cleveland dobi radi tat- vine v davčnem uradu celih \$128,000 manj, kot so pričako- vali.

Manj žrtev

Že dolgo vrsto let ni bilo tako malo avtomobilskih nesreč v Cle- velandu kot v preteklem mesecu juniju. Tekom meseca junija je bilo le 8 oseb ubitih od avtomobi- lov, lansko leto v istem mese- cu pa 18, leta 1930 pa celo 23. V prvih mesecih je bilo letos v Cle- velandu ubitih vsega skupaj od avtomobilov 93 oseb, a lansko le- to v istem času pa 107.

Doma iz bolnice

Pretekli četrtek popoldne so prepeljali domov iz bolnice Mrs. Cekuta, soprogo poznane tr- goveca in councilmana v Girard, Ohio. Mrs. Cekuta se počuti ne- koliko bolje. Veselje družine, ki je videla ljubljeno mamico zopet doma, je bilo seveda veliko. Že- limo dobri ženi in materi, da bi kmalu pravi dobro okrevala.

Cuyahoga okraj

Nad 4000 podpisov se je dobilo sedaj, da se mesto Cleveland zdruzi z ostalimi mesti in vasm i v en sam upravni okraj, ki se bo imenoval "Greater Cleveland." Z drugimi podpisi vred po dru- gih delih države, znaša skupno število podpisov 12,000. Potreb- nih je 200,000 podpisov, da se ta stvar predloži na glasovanje.

Kamnelomi odprti

Od pomladi letos se ni delalo v kamnelomih v Berea, blizu Clevelanda. 90 let so tamojšni kamnelomi neprestano poslova- li, in letos so jih prvič zaprli. Včeraj pa se je zopet pričelo z delom. Najeli so 35 delavcev.

MALI OGLASI

Želim dobiti

\$1500.00 na dobro prvo vknjiž- bo, na hišo za dve družini. Kdor ima denar in ga lahko posodi, naj se zgleda z naslovom v ura- du tega lista. (156)

Naprodaj

je izvrstna konfekcijska trgo- vina na St. Clair Ave., blizu 78. ceste. Vredna je \$1500. Vpra- šajte pri McKenna, 1833 E. 55th St. Pokličite Henderson 5282. (155)

Želi dobiti

\$2800 na prvo vknjižbo na hišo za eno družino. Kdor ima denar, da ga lahko posodi, naj poda svoj naslov v uradu tega časo- pi-sa. (155)

V najem

se da stanovanje obstoječe s treh sob. Kopališče na razpo- lago. Odda se mirni družini ja- ko poceni. Vprašajte na 1187 E. 61st St. (155)

Hiša v najem

pet sob, kopališče in vse druge moderne naprave. Poceni. Vprašajte na 1144 Norwood Rd. (155)

V najem

se da lepa kočica za majhne par- ties, tudi prostor za piknike z veliko plesno dvorano. Enajst milj od Public Square. Jako po- ceni. Vprašajte pri Frank Mer- var, 5921 Bonna Ave. (Sat.x)

THE OLD HOME TOWN

Registered U. S. Patent Office

By STANLEY

A. ACHLEITNER:

Gospodična s pošte

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

Vsled kršitve predpisov bo predlagal za zakupnika občutno kazeno, za nadalje pa mora takoj preskrbeti poštnega sla. In s tem je bila rešena ustmena pritožba tovarniškega ravnatelja.

"Najboljša gospodična na svetu ni v stanu čarati!" je zagodrnjal človekoljubni komisar, ter spravljal zapisnike v svojo torbo. Ne da bi sprejel okrepčilo, ki mu ga je ponudil gostilničar, se je z vozom zopet odpeljal. Gostilničar je bil pred komisarjem sama udanost, svojo jezo pa je izlil v kuhinji ter imenoval Lino najzahrbtnjšo babnico v vsej Koroski.

SEDEMNAJSTO POGlavJE

Kasno je prišla v hribe pomlad. Kamor je posijalo solnce, je že vse zelenelo in cvetelo, v senci pa je ležal še sneg ter čakal južnega vetra in dežja, da ga prepodita. Za lastavicami so prišli še drugi posebni ptici: nastavljenici topografičnega urada, ki so pripravljali risbe za zemljevide. Navadno je bil v ta namen odposlan en poročnik z dvema vojakoma, ki sta mu pomagala po hribih prenašati prtljago in razne instrumente.

Nekega dne je prispel v Svinec infanterijski poročnik z dvema "jegroma," ki so ju za to službo odbrali, ker sta bila izvrstna hribozavca. Nastanili so se "pri pošti" ter hoteli vsekakor prvi dan uporabiti za počitek. "Franz Larzner, cesarski in kraljevi poročnik od topografičnega urada," se je ta predstavljal Lini, ko je stopil v poštni urad, da si kupi znamk za razglednice. Poročnik, ki nikakor ni bil vsiljiv, je pričel razgovor ter je Lina kaj rada čula, o delu v gorski samoti, o gorskih velikanih, o popraviljanju zemljevidov in postanku novih generalstabsnih del. Kaj ugajal ji je čedni mož, ki je posvečal službi vso svojo moč, zdravje in celo življenje. Očividno mora biti poročnik dober mladenič, ker nikakor ni prikrival svojih premoženjskih razmer, pač pa se je norčeval z "poročniškim bogastvom." In glasno je zapel: "Moje bogastvo je moje telo!"

Lina se je zasmejala in dejala: "O, vsekakor ste pevec!" "Bog čuvaj! Polkovnik ne dovoli nikomur dopusta, ako le izve, da poje!" "Smešno! V gorah boste vendar lahko zavirskali in polkovnik vsekakor nima tako dobrih ušes, da bi vas čul v Celovec, ako postanete kje na Svinjski planini preglasen."

"Hu, vi še ne veste, kaj je naš polkovnik!" "Meni je že ljubši poštni komisar!" "Ali pa kak poročnik," se je pošalil Larzner.

"Me ne skrbi! Sveta nebesa: poročnik in ekspeditorica!" je veselo vzkliknila Lina in lahna rdečica ji je zalila lica.

"Prav imate, gospodična! Nu, štirinajst dni bi že zadostovala plača obeh. Od petnajstega pa do zadnjega bi pa morala živeti od nezabeljene prižganke in ljubezni!"

"Lepi izgledi! Nu, bo že boljše, da oba ostaneta pri starem!" se je hudomušno nasmejala Lina.

"Razumete se na kratko odpremljanje, gospodična! Nu, tedaj desno v bok in hodoma! Priporočam se! Seveda v nedeljo vas smem obiskati? Vsako soboto bom prišel namreč iz hribov. Nedelja je dan prostosti za nas zemljevidarske hlapce. V ponedeljek pa je treba še pred zoro zopet v hribe! Tedaj na svidenje, gospodična!" Pozdravil je strumno ter odšel.

Lina pa se je zopet posvetila svojemu delu. Od pregledoboko pomočenega peresa pa se je razlila na tiskovino na mizi velika kaplja črnila. Lina je strmela v pakco ter nehote zamrmrala: "Čudno — čim se mi približa človek, katerega ne sovražim, se mi pripeti kaka neprijetnost v službi."

Drugo jutro, še pred zoro, se je odpravil poročnik v popolni hribovski opremi s svojima spremljevalcema v hribe. Tiho so vsi trije zapustili vas, ki je še globoko spala. Pač služba! Že po dveh dneh je Lina pozabila toli poročnika kolikor nji-ju razgovor. Imela je pač obilo dela. Tovarna je kaj dobro zalagala pošto. Tako je prišla sobota. Ob šestih je Lina zaprla urad. Kratek sprehod ob Krčici ji bo vsekakor prinesel nekoliko razvedrila. Tako je šla ob vodi v tiho gorsko pokrajino, ki je bila že vsa zavita v senco, ker se je solnce že skrilo za gorske grebene. Nenadoma je zadonel z Mirnice vesel fantovski vrisk. Lina je pogledala v to smer in kmalu je ugledala hribozavca, ki je živahno mahal s klobukom. Kdo bi le bil? Ali je veljal pozdrav njej? Pa saj v gorah pozdravljajo vse povprek. Radovedno je obstala in gledala. Ročno in gotovo je skakal hribozavec po bregu navzdol in kaj kmalu je bil pri Lini, katero je pristrčno pozdravil. Lina je začudeno gledala. Tale obraz se ji je zdel sicer znan, vendar se ni mogla domisliti, kje bi ga bila že videla.

"Poročnik Larzner kot gorski čarovnik!" se je zasmejal Larzner. "Pozdravljeni, gospodična! Jako, jako lepo je, da ste mi prišli naproti! Tisočera hvala vam, ko ste se tako lepo name spomnili!"

Nenadna rdečica je planila Lini v lica, strašno je bila v zadregi. Vendar je dekle ljubilo resnico, vsled česar je takoj dejala: "Motite se, gospod poročnik! Niti pojma nisem imela, kje ste, in le slučajno sem šla ob Krčici na oddih. Vsekakor pa vam vračam pozdrav! Kako se vam je godilo tam gori?"

Razočaran je dejal poročnik: "Hvala! Šest dni šmirarije in konzerve — kaj zoperna hrana! Nu, in kako je vam? Vedno zaposleni?"

"Hvala na vprašanju! Vsekakor ne bom prišla iz tega mlina v svojem življenju."

Poročnik pa je smejaše vzkliknil: "Poročite se, pa bo konec poštarstva."

Lina je zopet pordečela in dejala: "Oh, pustite take šale! Me poštarice pač nismo za zakon! Sedaj pa moram iti, ker postaja hladno. Jaz sem birokratinja in zrak mi je preoster!"

"Nu, nu! Potem mi vsaj dovolite, da vas do vasi pospremim. Po celem tednu samote mi bo samo prijetno, ako lahko s kako damo poklepetam. Verjemite mi, gospodična, da je samotna zame, ki sem vajen vselega, mestnega življenja, naravnost nekaj groznega. In še bolj strašno je, da ima človek za družbo samo dva prostaka. Pristrčnost ne more biti radi tega med nami, ker vidita onadva v meni vedno svojega predstojnika. Edina tolažba je še svačica. In pokončal sem jih pošteno mero, tako da sem skoro z nikotinom zastrupljen."

Suho je odvrnila Lina: "Kmetje tu naokoli jedo redkvice, ako preveč kadijo. Baje redkvice dobro pomagajo."

"Najlepša hvala! Ampak redkvice — ne, že raje jem kamen! — Vendar ničesar niste dejali

o mojem samotnem življenju!"

Lina je šla ob poročnikovi strani in odgovorila: "Kaj naj bi dejala? Saj sem sama zaklela, da moram biti vedno sama. Vem tedaj, kaka je samota brez žive duše okoli sebe! Sočutja vendar ne boste resno zahtevali, ko boste v samotni samo le začasno!"

Poročnik je po strani pogledal Lino ter se sam pri sebi čudil, zakaj pač govori ona tako trpko, skoro neprijazno. In kakor bi hotela zadnjim besedam odbiti ost je Lina nadaljevala: "Oprostite, zdi se mi, da sem se nekoliko preostro izrazila! Nikakor nisem nameravala žaliti vas ali vam povzročiti bol. Saj se niti ne poznavam dovolj dolgo, da bi mogla imeti tak namen. Samoto, da, poznam jo in sama neznanstvo vsled nje trpim. Vendar ne bom tožila — saj ne zaželim!"

Lina je pospešila korake. Poročnik bi bil rad še govoril, vendar je Lina postala ter se zagledala v večerno nebo, na katerem so se že pojavljale zvezdice. Pokazala je na večernico in dejala: "Tam gori je moja tolažba, ko se čutim zapuščen in osamljen."

"Kako mislite to?" je vprašal poročnik.

"Moja umrla mamica mi je nekdaj dejala: 'Kadar boš trpe-la in omahovala, tedaj se ozri tja gori v večernico in se spomni svoje matere, ki bo nate mislila.' In to mi prinaša miru in tolažbe! Zahvaljena, mamica, pozdravljena!"

Tako pristrčno in zaupljivo je zašepetala Lina te besede, da je postal Larzner milo in je dejal: "Gospodična, zavidam vas na tej tolažbi!"

"Človek ne sme nikdar bližnjiku zavidati! Take utehe ste tudi vi lahko deležni. Spomnite se svojih starišev in njih blagoslov bo napolnil vaše srce."

"Nimam starišev in tudi jih nisem nikdar poznal. Kot siroto so me spravili v kadetnico in tamkaj sem bil tudi vzgojen."

"To je hudo!" In nekako notranjemu nagonu sledeč je dejala: "Pridite! V gostilni se bova lahko še kako urico pogovarjala o vaši mladosti."

Oba sta šla v hišo. Larzner je odhitel v svojo sobo, da se preobleče. Že je hotel skočiti v uniformo, ko se je spomnil, da ta raznoba obleka kaj čudno izgleda v teh hribih. Obšel se je civilno ter šel v pivnico, kjer je Lina že večerjala. Prosil jo je, da sme prisesti, naročil si vina v dvema čašama ter pečeno kokoš. Lina je hvaležno sprejela kozarec vina ter je srknila rdečo kislico. Pri tem je opazila poročnikovo obleko in vteklo ji je: "Oj, gospod poročnik se je civiliziral!"

"Tako? Mar sem se vam dozdeval poprej, recimo, tako barberski?"

"Da in ne! Sama sem hribovka, vendar me ne veseli hribovska obleka."

"Zakaj ne?"

"Gospodje pač mislijo, da smejo pokazati v kratkih hlačah in z golimi kolmi napram ženskam vso svojo grobost. Tako obleka mi je baš vsled tega zoperna. In napram osamljeni ekspeditorici si letoviščarji, ki so oboroženi z jerhastimi hlačami, dovoljujejo nezaslišaniosti, da mora človek pač dvomiti nad njih izobrazbo."

"Upam, da nimajo jerhaste hlače name isti vpliv. Mar sem bil nevjeden? Raje vas takoj prosim, če vnaprej odpustite! Vendar se ne morem zavedati nobenega pregreška."

"Ne, ne! Saj nisem mislila tako. Hotela sem samo reči, da pač ne more nikdo z obleko prikriti svojega značaja. Vi vsekakor nosite raje uniformo?"

"Da, priznati moram."

"In kot civilist vsekakor ne bi hoteli skozi življenje?"

"Odkrito povedano: ne!"

"Zakaj?"

"Ker drugega ne znam. Kaj bi počel kot navaden meščan? Vzgojen sem bil kot vojak. Nikakor ne bi bil sposoben za civilista, ker sploh nimam pojma o življenju."

"Kot vojak imate pač boljše izglede na bodočnost?"

"Nikakor — baš nasprotno! V sedanjih mirnih časih moram pač računati, da bom poročnik še celih enajst let, predno bom postal nadporočnik."

"Hm, to je grenko in dolgo!"

"Edino naše upanje je predstoječe izboljšanje plač. Mnogo sicer ne bo a vendar nekaj. Zal pa ne izgleda, da bodo nam kartografskim častnikom zvišali tudi dnevnice. Nu, za četrt črnine bo še vedno ostalo. He, natakara, prinesite mi še četrtinko kislice, ki ni nikdar videla zelenih štajerske." Smeje se je obrnil Larzner k Lini ter ji hotel kozarec zopet natočiti. Lina pa se je zahvalila, želela lahko noč in se podala k počitku.

Sledečo nedeljo so po maši prihajale gruče kmetov v poštni urad, tako da je bila Lina prisiljena podaljšati ure preko pol dneva. Posledica tega je bila, da je zamudila kosilo in se je morala zadovoljiti z ostanki. Gostilničar je postal po redu surov in z zadovoljstvom ji je dejal: "Kdor pride nepozno, se mora pač zadovoljiti z ostanki!" Lina pa je odšla v kuhinjo ter prosila kuharico za par kosčkov mesa. Popoldne je bil urad odprt samo eno uro. Krasno vreme je Lino vabilo v prosto naravo. Posadila si je na glavo klobuk ter odšla po poti proti Sv. Valburgi.

Larzner, v uniformi, pa je stal pri oknu in je videl odhajajočo Lino. Takoj je pohitel za njo. Veselil se je popoldneva z osamljeno gospodično in prepričan je bil, da ji bo s svojo družbo povzročil veselje. V svoje največje nezadovoljstvo pa je kaj kmalu videl, da mu je damo že prevzel nek gospod, ki je prišel po poti od Sv. Valburge sem. Takoj se je došleč na mestu okrenil ter se Lini očividno zelo vsiljivo pridružil. Jazen je častnik premišljal, dali naj se vrne ali naj jima sledi. Misel pa, da je družba dotičnega gospoda Lini neprijetna — saj to je lahko od daleč videl po njenem vedenju — ga je pognala, da jima je sledil. Nalšč je udaril ob cesto s sablo — in res Lina se je ozrla. S pozdravom se ji je Larzner približal. Lina pa mu je prijazno pokimala in vprašala: "Tudi vi ste se odpravili na pot, gospod poročnik?"

"Na uslugo, gospodična! Vendar imate vi že spremljevalca." Postajenačelnik je nezačeljenega častnika jezno pogledal. Lina ju je predstavila. Lerchen-thaler pa si je zavihal brke in dejal: "Ne bom nadlegoval! Priporočam se!" Privzdignil je klobuk, se okrenil ter odšel proti kolodvoru.

Larzner je šel ob Linini strani. Šele ko sta se dovolj oddaljila, da bi ju postajenačelnik ne mogel slišati, je vprašal: "Kdo pa je ta posebnec? Ko ste mi ga predstavili, sem vsekakor prelišal njegov poklic."

"Postajenačelnik je. Dunajčan! Več pa tudi jaz ne vem."

"Zdi se mi, da mu je bilo jako neprijetno, ko sem se prikazal jaz."

"Rada verjamem — pač pa ni bilo meni," se je smejala Lina.

"Veseli me. Mar vas je tale civilist na kak način nadlegoval?"

"Prosim, pustiva to! Vendar bi vas nekaj prosila: ne govorite o civilistih vedno s takim prezirom. Jaz že ne bi hotela izlivati takega prezira niti na ljudi, ki jih ne maram."

"Ako menite..."

"Seveda! In še nekaj bi vas prosila: dokler ste tu pri nas v hribih, ne hodite naokoli v uniformi. Najnedolžnejši sprehod z vami bi štel meni v bogve kak greh."

"Ampak, prosim vas!"

"Ne. Jaz prosim vas. Bodi-te tako dobri, prosim."

"Vam na ljubo, naj bo. Vaša želja mi bo povelje."

"Vsekakor vam bo težko, sle-đi ljubljeno uniformo?"

"Nikakor. V obeh imam samo vašo željo. In da vam jo docela izpolnim, pojdem sedaj na mestu domov in se preoblečem v civilista, pardon, meščana."

"Ne, ne. Nočem vam pokvariti sprehoda."

"O, prosim. Kar storim, storim dosledno. Priporočam se, gospodična —"

"Lina mi je ime."

"Tedaj, na svidenje, gospodična Lina, morebiti danes zvečer."

"Rada tudi jaz pokramljam kako urico. Sprehoda pa bi si vsekakor ne smeli kvariti."

"Moje načelo je: docela ali pa nič." Salutiral je in odšel nazaj v Svinec.

Lina je šla v Sv. Valburgo, da obišče svojo tamkajšnjo tovarišico. Medpotoma pa si je očitala, da je ubogemu poročniku tako zagrenila nedolžni sprehod. Mar pa ni bilo prav? Natolecevanja bi bila vsekakor prevelika in prehudobna. Ekspeditorica in poročnik! Postajenačelnik!

NATIONAL
WATCH & JEWELRY REPAIRING
J. C. BUKOVEC, lastnik
v Slov. Nar. Domu, soba št. 10.
6411 St. Clair Ave.
DELO IZVRSTNO IN JAMČENO

SLOVENSKA BRIVNICA Z DOBRO
POSTREŽBO
F. A. GREDENCE
6124 ST. CLAIR AVE.

DOBER PREMOK!
Točna postrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Stari Climpermanovi prostori
Henderson 5798
FRANK ARKO, zastopnik

DR. J. V. ZUPNIK
zanesljiv zobozdravnik
Mnogo let na istem mestu.
St. Clair vog. 62. ceste.
Vhod samo iz 62. ceste.
Knausovo poslopje.
GOVORI SLOVENSKO
Uradne ure od 9. zj. do 8. zv.

POPRAVLJAMO LIKALNIKE, pralne
stroje, čistilce preprog in vse elek-
trične napeljave in naprave. Nizke cene.
Solidna postrežba. Se pripravljamo našim
ljudem za obila naročila.
JOHN TERČEK
15508 Holmes Ave.
LOUIS JERKIC
727 E. 157th St. Tel. Eddy 1756

Leopold Kushlan
SLOVENSKI
ODVETNIK
Čez dan:
513 ULMER BUILDING
Zvečer od 6. do 8.
6411 ST. CLAIR AVE.
Soba št. 7 Tel. HEnd. 5195
Ob arehah zvečer na
837 E. 237th St., Euclid, O.
Tel. KEmmore 4458
Tel. CHerry 3982

nik bo že itak izlil svoj strup ter sprožil grešne jezike.

V Sv. Valburgi se je Lina s tovarišico tako zaklepetala, da se je odpravila šele zvečer proti domu, kamor je prišla baš, ko je bil čas za počitek. Prepozno je bilo, da bi šla še v pivnico. Šla je tedaj naravnost v svojo sobo.

(Dolje prihodnilič.)

In zopet je minil teden dela.

Prišla je sobota, ko se vrne iz hribov Larzner. Lina je vabil gorki zrak na prosto. Vendar, v katero smer naj se poda, da ne bi srečala poročnika? Konečno je sklenila, da pojde po državni cesti proti St. Pavlu. Prepričana je bila, da se ne bo Larzner vračal po cesti domov, pač pa da bo prišel domov naravnost po kaki gorski poti. Zamisljena je stopala Lina po cesti. Zadnji solnčni žarki so še obsevali gorske velikane, medtem ko je bil

gozd zavil v temno senco. Ob reki je sopihal mimo vlak. Bobneči vlak je skvaril Lini vso idilo. Raje zavije v gozd. Gorska narava je vendar lepša, če človek ne vidi v njej tehničnih iznajdb nove dobe. V gozdu je sedla na štor ter prisluškovala gostolenju črnega kosa.

Pristopajte k domači organizaciji, k S. D. Z.

HyVis
MOTOR OIL

PERRY'S SERVICE STATION
6619 St. Clair Ave.

Najfinejša pijača

ki se more dobiti v Clevelandu, kar se tiče mehke pijače, je gotovo ona, ki jo izdeluje The Double Eagle Bottling Co., prva in edina slovenska izdelovalnica mehkih pijač.

Društva, izletniki,

prošeni ste, da za vse svoje veselice, piknike in za vse prireditve, naročite mehko pijačo, izdelano v edini slovenski izdelovalnici, The Double Eagle Bottling Co.

Nove slaščičarne,

kadar začnete s poslovanjem, ste prošeni, da se za mehko pijačo gotovo obrnete na The Double Eagle Bottling Co.

NAJFINEJŠA PIJAČA, NAJNIZJIE CENE,
NAJBOLJŠA POSTREŽBA

The Double Eagle Bottling Co.

JOHN POTOKAR, lastnik

6511-19 St. Clair Ave.

SVOJI K SVOJIM!

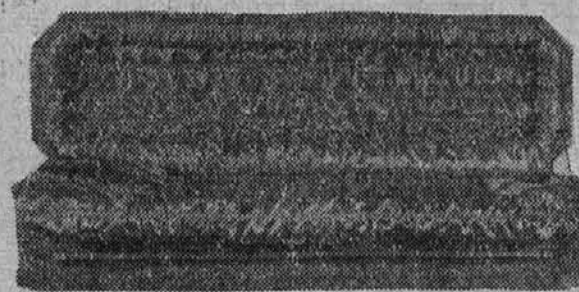
VELIKA SREDO-LETNA RAZPRODAJA

Ker potrebujemo denar, smo prisiljeni razprodati vse blago v zalogi, po skrajno znižanih cenah.

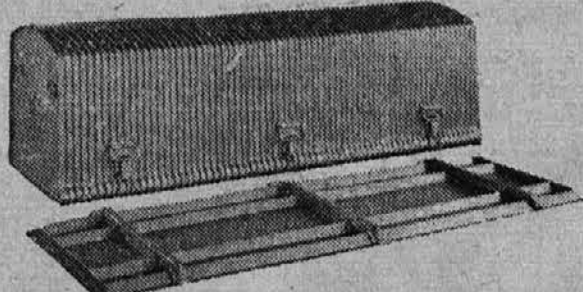
Pridite in se prepričajte.

Benno B. Leustig

6424 St. Clair Ave.

\$48.00

\$25.00

ČUDOVITO NIZKI POGREBNI STROŠKI!

Mi vam oskrbimo pogreb po izredno nizkih cenah, a postrežba je vseeno prvovrstna. Pri pogrebu za \$165.00 dobite: najskrbnejše balzamiranje trupla, mrtvaški venec na hišna vrata, palme, lepo odprto krsto za \$48, kakor kaže zgornja slika, železno "bakso" mrtvaški voz, dva osebna avtomobila, in vso drugo tozadevno postrežbo. Oskrbimo vam pa tudi boljše krste in pogrebe, toda ob nepretrganih cenah.

Mi se ne poslužujemo nikakih agentov. Agentje pogrebne stroške samo povečajo. Invalidni voz kamorkoli v mestu, po dnevi in po noči, samo \$2.00. Pokličite nas v slučaju potrebe: ENdicott 4735.

Najvljudneje se vam priporočamo

Pogrebni zavod: FRANK ZAKRAJŠEK
1105 Norwood Road